

השב האפר

פרשת נח שנת תשפ"א גליון ב'

גליון הכנה לדפוס מספר

"השב האפר"

אשר חיבר הרה"ג החסיד המקורב
וצדיק המפורסם איש אלפים ג' צינא
קדישא אספקלריא המאירה מורה
צדק לעדתו צינא מלא ספרא ולו
עשר מעלות גמדות ישראל ותק
ועושה חסד מוה' פנחס אריה זצ"ל
אב"ד דק' טורקא

פרשת נח

הנלדות המתבר

גור אריה:

הרה"ק רבי פנחס אריה (אורי) נולד לאביו הגה"צ ר' צבי הירש אבד"ק סאקלוב זצ"ל בעמ"ה ספר "אמרת הצרופה" עה"ת נכד בעל מעשה רוקח זצ"ל.

בהגיעו לפרקו בנה ביתו עם זוג הרבנית בת דודו אחי אביו הה"צ ר' ליבש זצ"ל אבד"ק גלאגוב שהיה מהיכל קדישא של הרבי מלובלין כמסופר לקמו.

התקרבתו לחסידות וגילו אליהו:

ושמעתי מפי הרב הישיש המפורסם בשם טוב החסיד ר' יהושעלי הוסאקאבער ז"ל ששמע מפי כ"ק זקני הרב הצדיק ר' יענטשי זצ"ל אבד"ק טורקא שסיפר לו שבהיות אביו הגה"ק בעל כתפות האפוד לאחר התנותו סמוך ע"ש חותנו הה"צ ר' לייביש אבד"ק גלאגוב זצ"ל.

והותנו הי' מחסידו לובלין. ורבו החוזה הק' שאל אותי על חתנו והתפאר בו עד למאד. והשתוקק החוזה הק' שיבוא לחסות בצלו הקדוש. וכבוא הרב הצ' מגלאגוב לביתו, סיפר לחתנו הה"צ גדולות ונפלאות מרבו החוזה הק' להלהיב לבו ולמשכו שיע ג"כ לשם. אבל חותנו הוא זקני הק' בעל כתפות האפוד זצ"ל אמר שחס על אבדת הזמן שהי' יושב והוגה בתורה בתדירא. ומסלת הברול עוד אז לא הי'. גם לא מרכבות-הקישור. והי' צריך לבלות זמן רב בנסיעה כזאת.

והי' כדבר אליו חותני יום יום נזדרק מפיו הק' ואמר: "אלו תזדמן לי עגלת צב (בויד) נוסעת ישר ללובלין הייתי נוסע" ולא עברו ימים מועטים. ודפק פתאום נכרי על החלון ושאל: "מי רוצה ליסע לובלינה יקחהו עמו בעגלת-הצב אשר לו". או אז הסכים ליסע. וילך תיכף לבית חותנו ויקח ברכת הפרידה ממני ומב"ב והכינו לו צידה לדרך וישב לו על העגלה ויסע. ואחורי העיר נרדם תיכף וישן עד שהגיע למחוז הפצו. ושם הקיצו העגלון משנתו.

והלך תיכף לבית החוזה הקדוש. ושם עמד כבר על מפתח ביתו. ובהושיטו יד לשאלו לשלום אמר לו החוזה הק' בזה"ל: "א ברייטקייט פין א יונגען מאן מטריה צי זיין אליהו ער זאל מיט איהם פארען צו מיר" ומני אז הסתופף בצל קדשו ונעשה א' ממקורביו ז"ע ועכ"א

תולדות המהבר יבא בהמשך בס"ד
'ספר קול דודי מהרב ר' דוד אורי אבד"ק קריפטש נכד רבינו

מתעצל כמו כן פוגם בחי' דיבורו וכמו שמבואר בזוה"ק בכמה מקומות.

והנה נח הי' פוגם בדיבורו כי לא הוכיח בני דורו ולכן צוהו השם לעשות התיבה וע"י הבנין הי' ומוכיח הרשעים, ע"כ זהו תקונו וזה ג"כ בפסוק מה רב טובך אשר צפנת ליראין פעלת לחוסים כן נגד בני אדם כי זה בעצמו טובה רבה מה שהקב"ה צוה לנח שיהי' טמון בתיבה, כי כאמת הרבה ריוח והצלחה הי' לפניו, כי בארץ ישראל לא הי' המבול כאמור ארץ מטהרה לא גושמה ביום זעם (יחזקאל כב כד) והי' נח יכול להיות בארץ ישראל אך הכוונה הי' לייסר בני דורו כי כן דרכו של השי"ת כי אין חפץ במות המת כ"א בשוכו מחטאו וחי (יחזקאל לג יא).

וזהו מה רב טובך אשר צפנת לנח ובניו כי פעלת זאת נגד בני אדם בניו דאדם קדמאה למען יראו בניו התיבה אולי ישובו, וזה אפשר לפרש כוונת המדרש מה הקו מטהר את המצורע שהי' פוגם בדיבור כמו כן תיבתך מטהרתך ר"ל שעליו יש ג"כ עון פגם הדיבור ובניו התיבה הי' טהרתך והבן:

ואתה קך לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והי' לך ולהם לאכלה (בראשית 1 בא) כי בחכמה אתברירו כולהו והמאכל נברא בשביל האדם כדי שע"י אכילתו יוציא ניצוצות הק' שנפלו בשבירה בדצח"ם ולכן צריך לשית עצות בנפשו בעת האכילה להעלות החיות וחכמה נקרא אתה כאמור בזוה"ק ע"פ אתה כהן לעולם וזהו ואתה קך לך מכל מאכל ר"ל בכל מאכל תראה רמיזא דחכמתא ואספת אליך החיות שבתוך המאכל והי' לך ולהם לאכל' כי אכיל' הוא מלשון זיוג והתחברות ור"ל והי' לך ולהם התחברות ועי"ז תגרום עלי' לבחי' נ"ק שנפלו והבן.

ואפשר לרמוז יותר באמרו קח לך מכל מאכל כי איתא בכתבים לכוון בעת אכילה לב' אלפי"ן בצורת ויו ובצורת יו"ד ולחלק ה'ולשניים והי' מספרו נח ל"ב כ"ו יעו"ש וע"כ נזכר הדבר אצל נח שהוא ג"כ מספר ב' אלפי"ן בציוור הנ"ל והבן.

עשה לך תבת עצי גופר קנים תעשה את התיבה וגו', כי ידוע לנו שעל האדם מוטל לתקן בחי' ג' יסודות שלו ר"ל כי עיקר היסודות הם מבחי' אמ"ש ומהם בא בחי' עפר והבן והתיקון הוא ע"י ג' מדות שהם אהבה יראה תפארת, ועיקר הכל שיהי' אצל האדם השתוות ע"ד הפסוק חסד ומשפט אשירה אם חסד אשירה אם משפט אשירה וזהו מרומז בפסוק תבת ר"ת תמיד תהלתו בפי, וזהו עשה לך תבת שתבא לבחי' השתוות בין בטיבו בין בעאקו יודה לד' ואז יהי' בידו עצות בנפשו לתקן בחי' ג' מדות המרומזים בתי' גפר ר"ת גדולה שהוא בחי' חסד פח"ד בחי' גבורה רחמים בחי' תפארת וזהו עצי גפר.

ואח"כ מפרש עוד שעל האדם לתקן כל בחי' שבעת ימי הבנין כי קנים במלואו קו"ף נו"ן יו"ד מ"ם גי' שצ"ב ר"ת שמחו צדיקים בה' שהוא גי' ז"פ יום וכל שכן יום שבת קודש יקרא שביעי כי שביעי גי' ז"פ יום כי הוא כולל כל שבעת הימים ועל ידי שהאדם מתקן בחי' אותם שלו שהוא בגי' ג"פ אהי' במלואם כידוע גי' מלאים גי' שצ"ב כנ"ל ע"י זה ממשיך לעצמו הארה מעולמות העליונים ששם שורש בחי' אהי' ואז נמתקו הדינים,

וזהו וכפרת אותה מלשון קינוח והדחה, ומפרש מבית ומחוץ בכפר ר"ל שבלתי אפשרי להשיג כל הנ"ל רק כאשר האדם הוא תוכו כברו והבן: [וחוץ לדרכינו ירמוז בתיבת ל"ך תב"ת עולה מספר ג"פ תוך שהוא ע"י המשכת אלופו של עולם לתוך העולמות כי אל"ף בא"ת ב"ש תוך וכאשר רמזנו במקום אחר בארוכות והבן:]

במדרש קנים תעשה את התיבה, מה הקו מטהר את המצורע אף תיבתך מטהרתך, נ"ל בדרך משוט כי מצורע חטא בדיבור כי על לשון הרע נגעים באים והתיקון ע"י צפרים שהם עושים מעשה פטופט כמבואר במדרש: והנה כמו מי שמדבר דבר אשר איננו ראוי לדבר הוא פוגם לשונו כמו כן מי שאוכל לדבר דבר הגון והוא

גם ירמוז בתיבת ואתה קח לך גימ' תק"ע שהם מספר י"פ ז"ן שגימטריא אל הוי' כי מזה בא תיקון המאכל ולכן אומרים בשבת מזמור לדוד שבו ז"ן תיבת והבן:

וישלח את העורב ויצא יצוא ושוב עד יבושת המים מעל הארץ (בראשית ח' ז'). כי אם ישראל מבטלים ח"ו שני עמודי שהם עמוד העבודה ועמוד ג"ח, אז מתגבר כח האומות עליהם, ובתי הערב מרומזים ד' מלכויות מספר ר"ה, וכחם מ"ב עין, ר"ל למחמת כתנו' עורב בעין וע"כ עשו שהוא ע"שוא, מוזכר אצלי במ"א. ולכן אף כשיצאו ישר' מן גלות א' חזרו אח"כ לגלות אחר, והנה בחי' הערב מרומזים ב' עמודים הנ"ל ג"כ, הא"ר ש"ר ר"ל נתינת צדקה עי"ן ב"ת ר"ל עיון תורה שיקרא בית, כאמור ד' בחכמה יבנה בית.

וזהו וישלח את הערב כאשר ישראל מבטלים ב' עמודי האלה אז יצא יצוא ושוב, אף כשיצאו מגלות אח"ו שבים לגלות אחר, עד יבוש המים ר"ל עד שיהי' יבש כח האומות ע"ד יבוש קצירה תשברנה (ישעיה א' כ"ז י"א), ואז תהי' גאולה שלימה בב"א:

במדרש וישלח את העורב ה"ד (תהלים ק"ה כ"ח) שלח חשך ויחשך (עיין מדרש רבה בפרשתו). נ"ל עפ"י הזוה"ק (פרשת בא דף ל"ד ע"א) ע"פ והעלה עולות מספר כולם (איוב א' ה'), כי איוב על שהי' כל ימיו מקריב רק עולות ולא הי' נותן כח ואחיזה לסט"א כי בקרבן עולה אין שום חלק לבחי' חצוני' כי העולה כולה כליל. לכן הי' הסט"א מתגבר עליו עד מאוד יעו"ש. וע"כ צריך להיות החיות רצוא ושוב (ע"פ יחזקאל א' י"ד) כי צריך ליתן קצת אחיזה לסט"א כמו שערות בתפילין. וזהו) אפשר לפרש שלח חשך ויחשך (שם) ר"ל כאשר האדם רוצה לשלוח החשך מכל וכל ולא יתן שום אחיזה אז ויחשך יותר. וזהו פירש וישלח את הערב, כי הערב הוא יצה"ר, ר"ל כאשר ירצה האדם לשלח את היצה"ר אז יוצא יצוא ושוב, צריך להיות בהדרגה ע"ד חיות רצוא ושוב עד יבושת המים (שם), ר"ל עד שיכלו מים הזדונים מכל וכל, ואז יהי' כלו הפך לבן (ויקרא י"ג י"א) טהור הוא, והבן:

ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם ויהי כל הארץ שפה אהת ודברים אהדים. ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם. הנה תיבת שפ"ה אח"ת ודבריו"ם אחדי"ם גי' יחוד שמע ישראל וגו' ר"ל ע"י שיש

בין בני אדם אחדות ושפה אחת ועי"ז יש בניהם דברים אחדים עוסקי' תמיד באחדות השם.

ויהי בנסעם מקד"ם ר"ת מחשבה קו"ל דבור מעש"ה גי' ג"כ יחוד שמע ישראל. ע"י שהם שפה אחת וימצאו בקעה באים לבחי' השתוות בארץ שנער גי' כת"ר ועושים עי"ז כתר להקב"ה. וישבו ש"ם היינו אהבה ויראה כי אותיות ש"ם הם מל' ג' אמות אמש ונברא ע"י אותיות אלו בחי' מים ובחי' אש ומהם בא בחי' אהבה ויראה כנודע. ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל כי בחי' מלך מלך ימלך גי' עיר. ובחי' ג' היות שעל ידיהם המתקן בחי' עיר שהם הפ"ר דינים והיא בחי' מגדל גי' ה' היות.

ואפשר זה מרומז בפסוק ויקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל אמית נקרא השם כנתיבתו בית חלוץ הנעל כשיתאספו ישראל ויתנו לב לתקן המעוות ולבנות עיר ומגדל כמבואר וזהו בר"ת הנע"ל הבה נבנה לנו עיר ור"ל כשיחלצו מפנימיות שלהם את בחי' החמדות מתאות עולם השפל ויחלצו חושים לבנות הנהרסות ולנטוע הנשמה והבן:

ויאמרו איש אל רעהו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם, פן נפוז על פני כל הארץ, וירד ד' לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם. ויאמר ד' הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החילם לעשות, ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות, הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו (בראשית י"א ג - ז). ובמדרש (מדרש רבה פרשה כא ו) ועתה אין ועתה אלא תשובה מלמד שפתח להם הקב"ה פתח של תשובה והם אמרו לא יבצר מהם וגו'.

דהנה מובא בספרים דיש עיר בקדושו' כמ"ש גדול ד' ומהולל מאוד בעיר אלוקינו הר קדשו (תהלים מח ב) ויש מגדל בקדושה מגדל דוד צוארך (שיר השירים ד ד). ואפשר להבין בשום שכל דהנה מדת החסד רומז לג"ד כמו שאמרו בגמ' (שבת קד) גימל דלת גומל דלים. וכאשר מתפשטו אותיות ג"ד דרך עשרה מאמרות נעשה מג"ד ל"ם,

וזהו בחי' מגדל מדת הגבורה הנקרא כח כאמור ורב תבואות בכ"ח השור (משלי יד ז) וכן אמרו בזוה"ק (בשלח ג) ויוציאן בפניו (דברים לו) דא אברהם בכחו דא יצחק והבן, ובחי' כח כאשר מתפשט דרך עשרה מאמרות נעשה בחי' פ"ר והוא בגי' עי"ר והנה אנחנו ממליכים שמו הגדול בעולם ואנו אומרים ד' מלך ד' מלך ד' ימלך, והנה מלך

להערות ולנדבות, ולכל עניני ולקבלת הגליון בדוא"ל יוכלו לפנות למכון קומי אורי Mechonkimioiree@gmail.com

מלך ימלך גי' פ"ר היינו בחי' עיר הנ"ל, וג' פעמים הוי' ג' מגדל ע"ה,

והנה כל פרי עבודתינו כעת לכשתבנה העיר על תלה וארמון על משפטו ישב (ירמיה ל"ח) וזהו ויאמרו איש את רעהו (שם) כי בני האדם הרוצים לעשות תקונים בעולמות העליונים אומרים זה לזה הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ר"ל נתקן בחי' עיר ומגדל וראשו בשמים היינו שורשו בשמים ממעל וגם נעשה לנו שם לנו גי' אלוקי"ם שם גי' הוי' שדי ר"ל לעשות תקונים בבחי' אלו פן נפוז ע"פ כל הארץ פ"ן היא הסט"א שהוא גי' קל"א זהו נפוז ע"פ הארץ,

והנה מבואר בספרים שמו את ירושלים לעיים (תהלים ע"א) כאשר האדם בא לבחי' יראה ושלמות בא תיכף ליד גבהות ורום לבב וכתיב אותו לא אוכל (תהלים ק"א ה) ומדרך הטבע שלבו גסה דרכו להיות מטיל מום בקדשים ולא יוחן בעיניו שום אדם, וא"כ ממה שהי' רוצים לתקן אפשר גרמו ח"ו עוד קלקול יותר ע"י גסות רוח, גם צריך להיות העובד ממארי תשובה וצריך לתקן טרם יכנס אל הקודש פנימה צריך לתקן ולקשט עצמו מן לכלוך עונות ראשונים כמו מבחי' זרע לבטלה ח"ו ושאר דברים הפוגמים רוח ונפש.

אמנם היצה"ר עושה מסך המבדיל לאדם וידמה בעיניו שאינו צריך שום תיקון ואינו מוצא בעצמו שום חסרון רק ברעהו, וזהו וירד ד' לראות ר"ל שגרמו ח"ו בחי' ירידה להוי' את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם ר"ל ע"י שמתבוננים בינה בבני אדם ומדקדקים על מעשה בני אדם אם טוב ואם רע ושוכחים לברר עצמם.

וזהו ויאמר ד' הן עם אחד ושפה אחת לכלם ר"ל אם הי' ביניהם אחדות כראוי ונכון ועם זה החילים לעשות ועתה ר"ל בתחילה היו עושים תשוב' על עוונות ראשונים אז הי' טוב ובוודאי לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות והי' גומרים מעשיהם אך שהם אמרו לא, ע"כ יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות. ולכן עבר קצר כלה קיץ (ירמיה ה ו) וכו'.

לעילוי נשמת

איש תם וישר, בנש"ק דבק במסורת אבותיו ורבותיו, באור זה חזק את צאצאיו, קבע עתים לתורה, האמת והיושר היה נר להגליו ומשאו ומתנו היה באמונה, לא דיבר לרעהו רעה ועולה לא נמצא בשפתו, מסר נפשו בימי השואה להציל נפשות מ ישראל.

הרה"ח רבי **יעקב הלוי קליין ז"ל**

בהרה"ח רבי דוד הלוי קליין ז"ל

חתן הרה"ח ר' צבי הירש ניימאן ז"ל

חתן הרה"ק ר' יעקב אורי אב"ד ברעניוב וטורקא וצוקלה"ה

בו **דבינו מרן המתגר** וצוקלה"ה

אבדיק טורקא ומח"ס חשב האבוד וכתפת האפ"ר

מדיכלא קדישא של הרבי מלובלין ו"ע

נפטר ביום י"א חשוון תשס"ב לפ"ק ומנו"כ בקרית יואל

נדבט על ידי נכדיו שהי'

"כתפת האפ"ר" תרנ"ה לפ"ק

"השב האפ"ר" תרנ"ב לפ"ק

